



ת"פ 41507/04/19 - מדינת ישראל נגד סתיו פרץ

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 41507-04-19 מדינת ישראל נ' פרץ

בפני בעניין:	כבוד השופטת מיטל חלפון-נזריאן מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד הילה מלול
סתיו פרץ	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד לירון יפרח	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.
2. מחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן עולה כי במועד הרלוונטי היה מר א' ר' (להלן: "**המתלונן**") וחבריו - מ' י', י' ס' וש' ס' קטינים. הגב' ש' א' (להלן: "**ש**") היא קטינה ובת זוגו של הנאשם. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.2.17 בשעה 01:00 לערך, עת טיילו המתלונן וחבריו בעיר אשקלון, פגשו בנאשם ובש'. המתלונן חיבק את ש' לשלום, או אז אחז הנאשם בעורפו של המתלונן תוך שאמר לו "מי אתה חושב שאתה שתחבק את החברה שלי למולי?". בעקבות כך, נגשו חבריו של המתלונן להפריד בין הנאשם למתלונן, בתגובה שלף הנאשם סכין קפיצית מכיסו ונופף בה אל מול חבריו של המתלונן, שהתרחקו. מיד ובהמשך הצמיד הנאשם את הסכין לגרונו של המתלונן, הוביל אותו לכניסה לבניין סמוך, הפיל אותו ארצה, בעט בו מספר פעמים וגרם לו לחבלות בדמות פצע בברכו השמאלית, חבלה בזרועו הימנית, שפשוף בצלעותיו ושריטה בעורפו.

הסדר הטיעון

3. ביום 17.9.20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר והצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 18.1.21 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם בן 22, רווק,



מתגורר בבית הוריו ועובד כשכיר בשוק הסיטונאי. הנאשם הוא הבכור מבין ארבעת הילדים והוא ומשפחתו פונו מגוש קטיף במסגרת תכנית ההתנתקות. אביו נהג משאית ואמו עובדת בדואר. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם אובחן כסובל מקשיי קשב וריכוז והתמודד עם קשיים לימודיים ובעיות במסגרות הלימודיות השונות. אותם קשיים הובילו אותו לבסוף, בין היתר, להתחבר לחברה שולית. על אף זאת, הצליח הנאשם לסיים 12 שנות לימוד, עם תעודת מקצוע, ולאחר מכן שירת שירות צבאי, ממנו השתחרר לאחר כשלושה חודשים, עקב חוסר שביעות רצונו מהתפקיד שיועד לו. שירות המבחן ציין בתסקיר כי הנאשם נעדר עבר פלילי אשר הוכר כקטין נזקק במסגרת חוק הנוער.

לאחר שגורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית בתחום הלימודי וכן בתחום עיבוד העבירה, המליצו לו להשתתף בהליך של קד"ם לנוער, אך בשל עזיבתו את "קדמה" ומעורבותו במספר אירועים חריגים הוחלט על הפסקת ההליך. יחד עם זאת, המשיך הנאשם לשתף פעולה שם שירות המבחן והתחייב להגיע בעקביות למסגרת החינוכית.

באשר לשימוש בחומרים משני תודעה, הנאשם החל לצרוך אלכוהול בגיל 17 וכן סם מסוג קנאביס בנסיבות חברתיות ובאופן מזדמן, תוך ששלל בעיית התמכרות. יחד עם זאת, לא התייצב הנאשם לבדיקת שתן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא מודע לנטייתו בהתפרצות כעס ומתאר תפיסה עצמית אשר אינה תואמת את התנהגותו באירוע העבירה.

לעניין האירוע, הנאשם הודה כי ביצע את העבירה וציין כי באותו הערב שתי כשלוש כוסות וודקה וכי משהורגש מותקף על ידי חבריו של המתלונן, שלף את הסכין על מנת שיתרחקו ממנו וכאשר הם התרחקו, החזיר את הסכין לכיס, אך המשיך לתקוף את המתלונן. הנאשם ציין כי אקט החיבוק בין חברתו למתלונן נחוזה על ידו כגורם שפגע בכבודו הגברי ומסמל זלזול שהפגינה כלפיו ש' והתמלא בקנאה. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה להכיר בפגיעה שנגרמה למתלונן או לבת זוגו שהייתה נוכחת לאירוע והיה ממוקד בהשלכות של האירוע על עצמו ועל עתידו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא חרטה על מעשיו, אך הוא אינו מחובר לעולמו הרגשי ומתקשה לבחון באופן מעמיק מקומות רגשיים. עוד התרשם שירות המבחן מאדם בעל דפוסי התנהגות אימפולסיביים המאופיינת בפעולות הנובעות כתוצאה מקושי להפעיל שיקול דעת.

במסגרת האבחון שוחחו שירות המבחן עם המתלונן, אשר ציין כי אין היכרות מוקדמת בינו לבין הנאשם וציין כי האירוע לא הסתיים רק באלימות שהופנתה כלפיו, אלא שבאותו הערב הנאשם התקשר ושלח לו הודעות וציין כי בימים שלאחר האירוע הופעלו לחצים על משפחתו לבטל את התלונה כנגד הנאשם. המתלונן ציין כי הוא עדיין חושש מפניו של הנאשם ושייתף בהשלכות של האירוע עליו אשר נחוזה על ידו כקשה ולא צפוי. האירוע, לדבריו, הביא אותו למצב של חרדה, פחד, הסתגרות וחשש להימצאות ברחוב בעיקר בשעות הלילה. עוד תיאר את כאביו הפזיים והתמודד עם שבר בכף היד, אשר השפיע על יכולת הכתיבה ותפקודו בלימודים.

בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, לקח שירות המבחן בחשבון את הקשיים הרגשיים ותפקודיים של הנאשם, את דפוסי ההתנהגות האימפולסיביים, קושי בהפעלת שיקול דעת, את העמדות והערכים שאינם שוללים הגמשת גבולות ומעניקים לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק ואת חוסר הבהירות באשר לשימוש בסמים ובאלכוהול. לצד זאת, לקח בחשבון שירות המבחן את מאמצו של הנאשם לניהול אורח חיים תקין בכלל ובמסגרת תעסוקתית וזוגית בפרט ואת העובדה שנעדר עבר פלילי ובשקלול העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ואלימה.

בשל עמדתו של הנאשם לפיה הנאשם אינו רואה צורך בהשתלבות בתכנית טיפולית ואינו מעוניין להתחייב לקשר טיפולי, המצריך מחויבות, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית.



5. ביום 7.7.21 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים ממנו עולה כי הנאשם, אשר הביע בדיון רצונו להשתלב בטיפול, הגיע לפגישות שתואמו עמו וביטא מוטיבציה לעמוד בקשר עם שירות המבחן ולהוכיח כי ערך שינוי בשנים האחרונות. לדברי הנאשם, הוא מנהל אורח חיים אינטנסיבי, עובד בשלוש משרות שונות והתעסוקה הפכה למרכז חייו. הנאשם שלל צורך בהשתלבות בתכנית טיפולית וציין כי העבודה בה עוסק היום מהווה עבורו עוגן ואינו רואה בהתנהלותו בעייתיות. לצד זאת, התחייב לעמוד בקשר עם שירות המבחן. הנאשם הוזמן למספר דגימות לצורך איתור סם, לחלקן לא הגיע ובחלקן לא נמצאו שרידי סם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים רבים יותר לשתף פעולה, אך מתקשה להגיע באופן רציף וסדיר ונראה כי הנכונות שמגלה קשורה בהליך המשפטי המתנהל כנגדו ומהווה גורם מדרבן בהשתלבותו בתכנית הטיפולית בשירות המבחן. שירות המבחן לא הצליח לגבש המלצה סופית בעניין הנאשם והמליץ על דחיה נוספת, במהלכה ישתלב בתכנית התערבות המתוכננת עבורו.

6. ביום 18.10.21 הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף בו פירט כי הנאשם שולב בקבוצת הכנה לטיפול, תוך שנכח בשני מפגשים מתוך שלושה שהתקיימו. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם לא הגיע לבדיקות שרידי הסם שתואמו לו מאחר שלדבריו שכח את המועד עקב העומס שמוטל עליו. בבדיקה נוספת אליה התייצב הנאשם נמצאו שרידי סם. לבדיקות שנקבעו לאחר מכן, לא התייצב הנאשם, שירות המבחן סבר כי התנהלות הנאשם בעניין זה יכולה להצביע על ניסיון לטשטש ולהסתיר את תמונת המצב העדכנית. לבסוף, ציין שירות המבחן כי לא ניתן להצביע על תהליך שערך הנאשם וכי הוא נמצא רק בראשיתו והמליץ על דחיה נוספת.

7. ביום 1.6.22 הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף, בו פירט כי במהלך תקופת הדחיה המשיך הנאשם את השתלבותו בקבוצת הכנה לטיפול, אך התקשה להגיע באופן רציף וסדיר למפגשים. בנוסף, זומן הנאשם למספר בדיקות מעקב לאיתור שרידי סם. לחלק מן הבדיקות לא התייצב הנאשם, בחלקן לא נמצאו שרידי סם ובחלקן נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. הנאשם שלל שימוש בסמים והתקשה להסביר את תוצאות הבדיקות. הנאשם הביע התנגדות להפנייתו ליחידה טיפולית ייעודית בתחום ההתמכרות, התמקד במחירים האישיים אותם משלם ותיאר עומס בעבודה ולחץ כלכלי. צוין כי לאחר מספר ימים, הביע הנאשם מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול, נקבעה פגישה לצורך קביעת תכנית והנאשם הביע מוטיבציה ראשונית לעמוד בנדרש ממנו. במהלך הפגישה העלה הנאשם את עניינו הבריאותי וכאבי הגב מהם סובל, בעקבותיהם קיבל רישיון לשימוש בקנאביס. שירות המבחן ציין כי הנאשם לא שיתף אותו ברצונו להוציא רישיון זה קודם לכן. הנאשם לא הגיע לפגישה משותפת שהתקיימה ביחידה לטיפול בהתמכרויות, תוך שציין כי שכח את קיומה. הוסבר לנאשם כי התנהלותו חוסמת השתלבותו בתהליך, אך הנאשם שב והצהיר כי מעוניין בקשר עם היחידה להתמכרויות וכן עם שירות המבחן. עוד ציין שירות המבחן כי קיים ספק משמעותי ביכולת שלו להוציא לפועל הצהרותיו בדבר רצונו לערוך שינוי ולהתגייס לטיפול לטובת זאת. בתסקיר צוין כי מעדכון שהתקבל מגורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות עולה כי הנאשם הגיע לכל המפגשים, אולם לא היה רצף לכל המפגשים ונוצרו פערי זמן גדולים. גורמי הטיפול התרשמו שקיימת חשיבות בשילובו בטיפול וזאת לצורך הבנת המצוקות הפנימיות עמן מתמודד, אך צעד כזה מחייב ברצון כנה להמשיך בתהליך ולגלות מחויבות ואחריות. שירות המבחן העריך כי הנאשם החל את התהליך מתוך החשש מההליך במשפטי ולא מכיוון שהוא מכיר בצורך שלו לקבל טיפול. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם הגיע לחלק מבדיקות המעקב לאיתור שרידי סם אליהן זומן ובהן נמצאו שרידי סם מסוג קנבוס ולחלקן כלל לא התייצב.

8. לסיכום, לאחר התרשמות גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות והתרשמות שירות המבחן, ולאחר מספר ניסיונות שלא צלחו לגייס את הנאשם לטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו, כמו כן לא בא בהמלצה על ביטול הרשעתו. שירות המבחן הוסיף כי מאחר שהנאשם מסר כי יתקשה לפנות זמן לצורך



ביצוע שעות של"צ, לא בא בהמלצה על צו כאמור.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה, עו"ד הילה מלול, טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על שלמות הגוף, בריאות ובטחונו של האדם והציבור וצינה כי על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי לפיו יגלה אפס סובלנות כלפי נאשמים הבוחרים לנהוג באלימות ובמעשים חמורים מסוג אלה שביצע הנאשם, אשר פגעו באופן משמעותי בערכים המוגנים. לעניין מתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי בפועל. המאשימה הגישה לבית המשפט פסיקה התומכת בטיעונה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה את החומרה היתרה במעשיו של הנאשם, האיומים המוחשיים ותוצאות האלימות החמורה שבה נקט הנאשם. עוד הוסיפה כי יש לתת את הדעת להתנהלותו האלימה של הנאשם והרכושניות כלפי בת זוגו. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות והגיע להסדר טיעון. עוד התייחסה ב"כ המאשימה בטיעונה לתסקירי שירות המבחן וצינה כי לדברי של שירות המבחן, הנאשם צמצם בחומרת מעשיו ואינו מודע לנטייתו האלימה, הוא התקשה להכיר בפגיעה במתלונן, הביע מוטיבציה לטיפול רק בשל ההליך המשפטי ולא הגיע באופן רציף למפגשים. עוד הוסיפה המאשימה כי לנאשם נתנו מספר הזדמנויות לבחון טיפול על ידי שירות המבחן, כאשר לחלקן התנגדה המאשימה, אך למרות זאת הנאשם לא הגיע למפגשים, התמקד במחירים האישיים אותם שילם ושירות המבחן ציין כי ישנו פער בין הצהרותיו לנכונות לטיפול לבין המציאות הלכה למעשה. נטען כי לבסוף, בשל קושי בלקיחת אחריות ועמדת הנאשם, לא ניתנה המלצה עונשית או טיפולית בעניין הנאשם מצד שירות המבחן. המאשימה טענה כי יש להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך של המתחם, לצד מאסר מותנה משמעותי, פיצוי, קנס והתחייבות. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד לירון יפרח, טען כי באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לא הוצגו תמונות של המתלונן, מכון שהמשטרה אבדה אותן. עוד הוסיף כי המתלונן לא פנה לקבל טיפול רפואי כלשהו, אלא המשיך בחייו רגיל ועל כן, לא מדובר בעבירות ברף הגבוה של החומרה. עוד הוסיף כי בעת האירוע היה הנאשם תחת השפעת משקה משכר וכי מספר דקות לאחר האירוע, עוד בטרם הגשת התלונה, הבין את מעשיו וניסה להשיג את המתלונן על מנת לבקש את סליחתו. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ושיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה. נטען כי הנאשם אדם נורמטיבי, מפונה גוש קטיף, נמצא בזוגיות טובה וארוכת שנים ועתיד להתחתן ובעת האירוע היה נער מאוהב שמעד והתנהגותו באירוע אינה משקפת את התנהלותו. עוד נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי וחלפו כ-5 שנים מאז ביצוע העבירות כשהנאשם לא ביצע עבירות נוספות מאז. ב"כ הנאשם הוסיף כי מדובר בנאשם שעובד קשה, מפרנס את עצמו בכבוד ואף עוזר להוריו בכלכלת הבית משום שהם אינם עובדים עקב הפינוי. בטיעונו ציין ב"כ הנאשם כי ליווה את הנאשם בתהליך של הוצאת רישיון רפואי לשימוש בקנאביס, בשל כאבים מהם סובל ואולם שירות המבחן התמקד בשימוש שעושה הנאשם בקנאביס ולא בטיפול באלימות.

נטען כי כיום הנאשם עובד כשכיר, מנהל סופר, אשר בקרוב מעוניין לפתוח עסק עצמאי והרשעה, בגילו הצעיר, תפגע בחייו. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט שלא להרשיע את הנאשם, ועתר להשית על הנאשם עונש של ביצוע צו של"צ ופיצוי, תוך שציין כי על אף ששירות המבחן לא המליץ על צו של"צ, הנאשם יבצע זאת הצו בצורה הטובה ביותר שכן כרגע חייו על מאזניים. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לפסיקה אותה הגישה המאשימה וציין כי הפסיקה



שהוגשה אינה מלמדת על עניינו של נאשם זה שכן בפסיקה האמורה דובר על נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד, בעלי מאסר על תנאי ועבירות חמורות יותר.

11. הנאשם במעמד הטיעונים לעונש ציין כי בתקופת האירוע היה מושפע מסביבתו, ראה את החיים בצורה אחרת, כי אז היה ילד בבית ספר וכיום הוא אדם אחר לגמרי.
12. אמו של הנאשם, העידה במעמד הטיעונים לעונש וציינה כי היא ובעלה עברו מלחמת קיום על מנת לחנך את ילדיהם בדרך ישרה. עוד הוסיפה כי מבלי להצדיק את האירוע, הנאשם באותה תקופה התנהג כפי ששאר הנערים בבית הספר התנהגו, כי עברו מאז האירוע מספר שנים וכתב האישום לא משקף את התנהלותו של בנה שכן כעת מדובר באדם שעובד במספר עבודות, אחראי ונמצא בזוגיות. לעניין העונש ציינה אמו כי ככל שיכנס לכלא, חייו ייפגעו בעתיד והוא לא יצליח להשתלב במסלול רגיל לאחר מכן.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות לביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהמתחם.
14. במקרה דנן מדובר **באירוע אחד** אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.
15. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
16. **הערכים החברתיים שנפגעו** כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הם זכות האדם לשמירה על כבודו, בטחונו האישי והגופני, שלמות גופו ושלמות נפשו, כמו גם חירות פעולתו של האדם המאויים והגנה על חופש הפעולה והבחירה של המאויים.

באשר לעבירת התקיפה, יפים דברי כב' הש' גובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני:**
"**האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'...**
שישקפו ערכים שלתגמול והרתעה."

באשר לעבירת האיומים, בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירה זו, בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיום מן הכוח אל הפועל.



יפים דבריו של כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (16.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

עוד יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' הש' ביניש ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסויימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

באשר לעבירת החזקת הסכין, בתי-משפט עמדו לא אחת על הצורך לשרש את תופעת הסכינאות, ולהרתיע את היחיד ואת הרבים מפני נשיאת סכין שלא כדין.

"אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת-תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה" (רע"פ 242/07 ליאונד אולימבוב נ' מדינת ישראל. 11/01/07; רע"פ 9400/08 מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל. 20/11/08; ע"פ 6508/05 פלוני נ' מדינת ישראל. 13/09/06; רע"פ 5127/09 יפרח נ' מדינת ישראל. 19/06/09).

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם" (ע"פ 2047/07 מלסה הנוק נ' מדינת ישראל (14/05/07)).

17. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בגין ביצוע העבירות מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני - גבוה, וזאת בשים לב להתנהגותו האלימה והמאיימת של הנאשם, הן כלפי המתלונן והן כלפי חבריו ולעובדה כי למתלונן נגרמו חבלות בפועל. כל זאת תוך שימוש באמצעי מדגים, קרי סכין. יחד עם זאת, אין המדובר בחבלות אשר הצריכו טיפול רפואי.



הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

18. רמת הענישה כרוכה גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין. ככלל לעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.

19. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנזק הגופני והנפשי שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירות, כמו גם להתנהגותו המאיימת והאלימה של הנאשם כלפי המתלונן וחבריו, שהם בין היתר, קטינים. נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם החזיק בסכין עת איים, ולכך שלא היה תכנון שקדם לביצוע העבירה ולכך שהפגיעות אינן חמורות.

מדיניות הענישה הנהוגת

20. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצע הנאשם מלמדת כי קיים מנעד ענישה רחב, זאת בהתאם לנסיבותיו של כל תיק ותיק. עיינתי בפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה וכן בפסיקה נוספת, אני מפנה לפסיקה הבאה:

· רע"פ 4265/15 **דדון נגד מדינת ישראל (22.6.15)** - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של איום ותקיפה, כאשר האירוע היה מתוכנן מראש ונבע מרגשי נקם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, אשר לא נמצא מתאים לעבודות שירות, 4 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות ערעור על חומרת העונש.

· רע"פ 558/17 **בן עמי נגד מדינת ישראל (18.1.17)** - פסיקה אותה הגישה המאשימה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות איומים, תקיפת סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וכן 6 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט קבע כי כלל השיקולים הרלוונטיים נשקלו על ידי בית משפט קמא, וכי אף חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן מובילים למסקנה כי יש לדחות את בקשת הנאשם.

· עפ"ג (מחוזי תל - אביב) 7956-05-19 **ערד נ' מדינת ישראל (23.10.19)** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה, איומים והחזקת סכין שלא כדין. על רקע וויכוח בין שכנים, נכנס הנאשם לדירתו, הצטייד בסכין ותקף את שכנו המתלונן בכך שחנק אותו בצווארו ביד אחת תוך שהוא אוחז בסכין בידו השנייה ואיים על המתלונן בכך שאמר לו שישחט אותו ואת ילדיו. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי שגילו מתקדם אך שלא קיבל אחריות ולא הבין את הפסול במעשיו, עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פיצוי למתלונן וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בעניינו.



עפ"ג (ב"ש) 12699-11-16 **אוסמה דענא נ' מדינת ישראל** (11.1.17) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם, איומים והחזקת סכין. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג, הנאשם הוציא סכין יפנית והרים את להב הסכין לכוון המתלוננת. בהמשך, דפק בדלתה בעקשנות, ולאחר שפתחה את הדלת מנע את סגירתה באמצעות רגלו. לאחר מכן תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בפניה. בהמשך פנה הנאשם אל אחראי העובדים וביקש שיצא החוצה, בעודו אוחז בידו של זה ומחזיק בידו סכין יפנית. המתלוננת ברחה מהמקום ולאחר שהבחינה בנאשם, איים עליה בפגיעה בגופה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של מספר חודשים שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לבין מאסר לתקופה בת 12 חודשים. בית המשפט סבר כי אין לחרוג ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשעת הנאשם. בית המשפט גזר על הנאשם, שלא עבר הליך טיפולי, ששירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, שהודה והביע חרטה על מעשיו, תוך התחשבות בגילו הצעיר (22), עברו הפלילי הנקי, נסיבות חייו, חלוף הזמן (שנתיים), העובדה כי היה עצור 6 ימים, העובדה כי הנאשם ניתק כל קשר עם המתלוננת ומאמציו לבניית תא משפחתי, עונש של 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

עפ"ג (מחוזי תל-אביב) 32560-10-14 **מדינת ישראל נ' בלס** (18.3.15) - התקבל ערעור של המדינה, בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 59063-05-17 **מדינת ישראל נ' וחידי** (15.10.17) - הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים ובהחזקת סכין שלא כדין. הנאשם פתח את דלת רכבו של אחיו, כשהוא אוחז בידו מצ'טה וצעק לעברו "רד מהאוטו, אני הולך להרוג אותך", תוך שהוא מושך אותו בידו. הנאשם קירב את המצ'טה לבטנו של אחיו, תוך שהאח אוחז בסכין וכתוצאה מכך נחתך באצבע כף ידו. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שנע מחודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ונסיבותיו האישיות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. בית המשפט המחוזי מצא לקבל את ערעור המדינה וקבע כי לא היה מקום לסטייה לקולה מהמתחם והשית על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות אותן ביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

22. באשר לשיקולים המצדיקים **סטייה מהמתחם** לחומרה לשם הגנה על שלום הציבור או סטייה מהמתחם לקולה לשם שיקומו של הנאשם לפי סעיף 40 יד (3) לחוק, לא מצאתי כי ישנם שיקולים המצדיקים סטייה



מהמתחם.

שאלת ההרשעה

23. הכלל בהליך הפלילי כי נאשם בגיר, אשר הוכחה אשמתו, יורשע. הימנעות מהרשעה היא חריגה מהכלל, אשר מוצדקת במקרים מיוחדים בהם אין יחס סביר בין הנזק הגדול הצפוי להיגרם לשיקומו של הנאשם לבין חומרת העבירות. בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירות, מידע הפגיעה בקורבנות העבירות, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו ועוד [ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (להלן: "**הלכת כתב**"), פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 **אלמיו נגד מדינת ישראל** (24/11/14)].

24. בהתאם להלכת תמר כתב, ישנם שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - הראשון, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים והשני, עצם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

25. במקרה שבפניי, לא שוכנעתי כי יש להימנע מהרשעה. העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, נסיבותיהן ותוצאותיהן אינן קלות. בנוסף, לא הובאו אסמכתאות ביחס לנזק קונקרטי אשר ייגרם לנאשם מהרשעתו ולא הוכח לפניי שאכן ייגרם נזק משמעותי וחריג לנאשם, אשר מצדיק למעשה להימנע מהרשעתו.

26. ברע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (3.1.13), נקבע כי כאשר בית המשפט בוחן את הנזק העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, עליו להתייחס לנזק קונקרטי ומוחשי, ולא לנזק תיאורטי שעלול להיגרם לנאשם בעתיד. בענייננו, ב"כ הנאשם בטיעונו לא הציג נזק קונקרטי וממשי שעתיד להיגרם לנאשם, אלא טען שהנאשם שוקל לפתוח בעתיד עסק משלו, אשר דורש אישורים וכי ככל שירצה לגשת למכרז לגופים ביטחוניים הוא עלול להיפגע בעקבות ההרשעה. לטעמי לא מדובר בנזק קונקרטי המצדיק הימנעות מהרשעה.

27. משכך, בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, חומרת העבירות והפגיעה במתלונן אל מול היעדר פגיעה קונקרטית משמעותית, שוכנעתי כי לא קיימים בענייננו שיקולים המצדיקים אי הרשעת הנאשם.

גזירת העונש המתאים לנאשם בגדר מתחם העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, **בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה**, כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

29. במסגרת זו, ראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם צעיר, יליד שנת 1998, אשר הודה בהזדמנות



הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, נעדר עבר פלילי ומאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הנאשם היום מנהל אורח חיים תקין, עובד בעבודה מסודרת, עתיד להתחתן ומדובר למעשה במעידה חד פעמית. עוד יש לתת את הדעת לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - כחמש שנים ולפגיעה העתידית הצפויה לנאשם כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שצפוי לקבל. עוד נתתי דעתי לניסיונותיו של הנאשם להירתם להליך טיפולי.

חוות דעת ממונה

30. חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות שהוגשה לבית המשפט ביום 28.7.22 מצאה כי הנאשם מתאים לריצוי עונש המאסר באופן של עבודות שירות.

31. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני נמוך של המתחם, אשר יביא בחשבון את חומרת המעשים ומנגד את גילו הצעיר, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, עברו הפלילי הנקי והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז.

סוף דבר

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם ובכפוף לאמור בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

תחילת ביצוע עבודות השירות ביום 01.11.22.

העבודות יבוצעו בעמותת "ניר דוד אביב", בכתובת ההסתדרות 2 באשקלון, במשך 5 ימים בשבוע.

הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 01.11.22 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובמספר הטלפון הנייד שלו. הנאשם יבצע את עבודות השירות במקום המפורט בחוות הדעת מטעם הממונה ובהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו. נאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וככל שלא יבצע את עבודות השירות, בהתאם להוראות הממונה או מי מטעמו, או ככל שלא יתייצב לריצוי העבודות כולן או חלקן, מוסמך הממונה על עבודות השירות להפקיע בהחלטה מנהלית את עבודות השירות באופן בו הנאשם ירצה את יתרת עונשו מאחורי סורג וברית, במאסר של ממש, בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת. הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל. מוסבר לנאשם כי יכול ויהיה עליו למסור בדיקות שתן לגילוי שרידי סם.



הממונה ידווח לבית המשפט עם תום ביצוען של עבודות השירות.

העתק מגזר הדין יועבר בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ו/או עבירת החזקת סכין או אגרופן.

ג. חודשיים מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון ו/או עבירת איומים.

ד. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף - 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 5,000 ₪.

ה. פיצוי בסך 4,500 ₪ למתלונן (ע.ת/2 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום) וזאת בתוך 90 יום מהיום.

מצורף בזאת טופס פרטי הניזוק - יסרק לתיקיית חוות דעת.

ו. קנס בסך 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום.

על הנאשם לדאוג לביצוע התשלום באתר בית המשפט/בבנק הדואר אחרת יעבור החוב לגבייה של המרכז לגביית קנסות. תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין. ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן בזאת צו כללי למוצגים - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת וזאת, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום .



ניתן היום, י"א אלול תשפ"ב, 7 ספטמבר 07 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.

הצהרת התחייבות

בית המשפט מסביר לנאשם מהות ההתחייבות ומוודא כי הבין.

הנאשם:

הבנתי את הסברו של בית המשפט.

אני מתחייב בזאת בסכום של 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה בה הורשעתי וזאת למשך שנתיים מהיום.

החלטה

התחייבותו של הנאשם נרשמה לפניי.

ניתנה והודעה היום י"א אלול תשפ"ב, 07/09/2022 במעמד הנוכחים.

מיטל חלפון-נזריאן, שופטת

חתימה